

CUPRINS

Cuvântul traducătorului	7
Prefața autoarei	9
1. Sabatarienii cei buni	14
2. Castelul perlelor	19
3. Nota zero	25
4. Practicile tânărului doctor	31
5. Tifosul exantematic	40
6. O lună de miere plină de riscuri	45
7. Problema reformei calendarului	53
8. Se deschide sesiunea reformei calendarului	60
9. Votul	75
10. Vizită la Vatican	88

11. Secta diabolică	95
12. Intervenția din Bulgaria	107
13. Academia Franceză	117
14. Parisul sub ocupație germană	121
15. Casa protestantismului francez	128
16. Eliberarea Parisului	137
17. Două pardesie	142
18. Sănătatea este un obicei	153
19. Conferința Națiunilor Unite de la San Francisco	157
20. Uși deschise în Spania și Columbia	168
21. Zile de final	174

Capitolul 1

SABATARIENII CEI BUNI

– Sabatarieni buni? Cine sunt aceștia? I-a întrebat Bertha Favré, în vârstă de 15 ani, pe pastorul ei protestant, șocată de răspunsul lui ciudat.

– Nu-ți face griji cu această problemă lipsită de importanță, a sfătuit-o el, lăsând deoparte întrebarea ei. Refuzul lui i-a trezit și mai mult curiozitatea.

– Ce sunt sabatarienii? a insistat ea.

– O..., niște oameni care păzesc Sabatul evreiesc.

Bertha și-a încruntat fruntea nedumerită. Pastorul nu-i răspunsese la întrebare, ci provocase altele. Părinții ei erau indiferenți față de religie, dar ea studiase ca o candidată la Biserica Protestantă elvețiană. Astfel aceasta a condus-o la problema actuală.

A doua zi, fiind duminică, ea a mers la biserica ei din orașul industrial La Chaux de Fonds, Elveția. Împreună cu prietenele ei, a urmărit cu atenție desfășurarea serviciului divin. Dar prima propoziție a pastorului a pus-o în încurcătură.

– Dragii mei prieteni, în această primă zi a săptămânii, și-a început el predica.

În mintea ei a strălucit deodată capitolul 20 din Exodul, pe care-l memorase în timpul catehizării și care i-a trezit conștiința. „Oare am călcat eu porunca a patra a lui Dumnezeu?” i-a străfulgerat prin minte.

Luni s-a confruntat cu pastorul acasă la el:

– N-am putut dormi deloc noaptea trecută, spuse ea. Noi nu respectăm porunca a patra pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Și i-a explicat pe scurt gândurile care o tulburaseră.

– Draga mea Bertha, prea le iei pe toate în serios, a mângâiat-o el cu simpatie. Nu-ți face griji cu privire la acei sabatarieni buni care, probabil, ți-au tulburat gândurile.

Întoarsă acasă, Bertha a revăzut conversația cu pastorul ei. Sabatarienii? Atitudinea de împotrivire a pastorului față de ei a provocat-o să dorească să cunoască mai multe lucruri despre acești oameni. Cine erau ei, unde puteau fi găsiți? S-a hotărât să-i caute și să afle cât mai multe despre ei direct din gura lor.

Deoarece n-a putut descoperi pe nimeni care să păzească Sabatul zilei a șaptea, a părăsit gândul acesta. Ca oricare altă fată din zona aceea, ea își câștiga existența brodând îmbrăcăminte. În vremea aceea, companiile de artă industrială, în loc să opereze prin fabrici mari, distribuiau de lucru fetelor care trebuiau să lucreze totul acasă la ele. În mod deosebit țărăncile de la munte dădeau pe față multă îndemânare și ingeniozitate, brodând haine.

În același oraș, Tell Nussbaum frecventa o școală de ceasornicărie. După ce și-a făcut ucenicia la un meșter cu experiență, a devenit cel mai bun ceasornicar din zonă. Clienții îl țineau tot timpul ocupat, dar nu atât de ocupat încât să nu o observe pe Bertha. La început a admirat-o pe fata conștiincioasă și cu bune maniere, dar, treptat, interesul pentru ea a crescut. În câțiva ani, admirația lui s-a transformat în dragoste și i-a propus desigur căsătoria.

Interesul Berthei pentru religie s-a menținut în continuare, ca și al lui Tell. Perechea de logodnici a început să participe la lecturile biblice conduse de pastorul James H. Erzberger, primul lucrător adventist de ziua a șaptea din Europa.

Berta îi descoperise pe „bunii sabatarieni”. Învățăturile pe care le-a auzit pentru prima dată au umplut golul din viața ei spirituală.

– Sunt hotărâtă să păzesc Sabatul așa cum spune porunca, i-a spus ea logodnicului ei într-o seară, după ce evanghelistul prezentase subiectul acesta.

Cufundat profund în idealismul dragostei tinerești, el a răspuns fără ezitare:

Dr. Jean Nussbaum a fost cunoscut ca un ambasador al lui Isus Hristos care a intervenit pentru libertate religioasă la autoritățile politice ale țărilor la cel mai înalt nivel. În plan religios a avut relații mai mult decât diplomatice cu personalități de seamă, între care se remarcă, în Apus, papa Pius al XII-lea, iar, în Răsărit, mai mulți patriarhi ortodocși.

Între anii 1927 și 1940, dr. Jean Nussbaum a vizitat de mai multe ori România și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea pentru intervenții la conducerea de atunci a țării, în vederea asigurării și recâștigării libertății religioase. Numai în anul 1937 a trebuit să vină de patru ori pentru situațiile de urgență.

Experiențele acestui „cruciat pentru libertate” vor fi o reală binecuvântare atât pentru generația actuală, cât și pentru cele viitoare. Prin prisma lor se va dovedi încă o dată că Dumnezeu are oamenii Lui, aleși tocmai pentru timpul când este cea mai mare nevoie de ei.

